

La dona sota la pell de brau

L'artista que més va prodigar-se a la Girona de la postguerra va morir avui fa deu anys
Els Amics de la Unesco reivindiquen el seu llegat d'obra pública amb un acte avui al seu
Sarrià natal

Emília Xargay, en un retrat que potencia la seva energia Foto: MOIS S TIBAU.

Va pintar i esculpir tantes vegades la figura del brau, imponent i mitològic com una fera de cova rupestre, que molts s'hi referien com "l'artista dels toros". Era una reducció excessiva, però casava bé amb la seva imatge de dona desinhibida i enèrgica, de caràcter torrencial, que havia sabut moure's amb extraordinària naturalitat en un món tradicionalment reservat als homes: el món de la visibilitat. A més, certament en va fer molts, de toros, així que el qualificatiu seria prou exacte si no fos que sota aquella pell endurida d'"artista viril" s'hi refugiava una dona que ni ho va tenir tan fàcil com ella mateixa es va esforçar a fer creure ni va ser tan complaent amb la seva pròpia obra. El crític Eudald Camps, en el catàleg de l'última exposició important que s'ha dedicat al seu treball, al Museu d'Història de la Ciutat l'any 2008, ja feia notar que els seus toros presentaven més aviat "un cos derrotat", i apuntava una certesa ineludible: l'obra d'Emília Xargay fa de mal encasellar, fins i tot a la seva època, perquè introduïa l'art en una espiral sense fi, en la seva "aspiració de no deixar mai d'assemblar-se a si mateixa".

Emília Xargay (Sarrià de Ter, 1927-l'Escala, 2002) va morir avui farà deu anys, i els Amics de la Unesco de Girona, que el setembre del 2011 van impulsar la creació d'una xarxa que aglutinés els municipis que disposen d'obra pública seva (la Xarxa), volen aprofitar l'aniversari per reivindicar el seu llegat amb un acte d'homenatge

que començarà precisament davant un dels seus toros, l'escultura erigida al seu Sarrià natal, a les 11 del matí, per desplaçar-se tot seguit fins a Sant Julià de Ramis, a la font on es va col·locar el seu plafó dels sants Cosme i Damià, i tot seguit al Mas Xirgu de Girona, davant la peça Els ulls miren el seu entorn, i davant el grup dedicat a La família al carrer de la Creu. Aquesta xarxa, a la qual s'han adherit també Olot, Torroella de Montgrí i Santa Coloma de Farners, a més d'entitats com el GEiEG, que aquest any ha restaurat la figura de L'atleta del pavelló de Sant Narcís, és l'esforç més destacable que s'ha dut a terme per mantenir viu el record d'Emília Xargay, que des de la seva mort, descomptant l'esmentada exposició El vol d'una ratlla al Museu d'Història, ha estat sovint més notícia per la polèmica al voltant del seu llegat que per la valoració de la seva trajectòria. Així, el maig del 2003, els veïns de Santa Eugènia van denunciar la destrucció, durant unes obres de reforma, del trencadís que decorava la façana de la casa on vivia i tenia el taller, i el 2005 la germana de l'artista, Antònia Xargay, impugnava el testament en un episodi d'estricta disputa familiar per l'herència que va comportar la nul·litat de les últimes disposicions de l'artista per incapacitació mental. El gros de la seva obra, unes 500 obres entre dibuixos, pintures, escultures, ceràmiques i mosaics, però, pertany als ajuntaments de Girona i Sarrià, per mitjà d'un conveni signat el 1999. Aquest fons està encara dipositat als magatzems dels Serveis Centrals del Museu d'Arqueologia de Catalunya, a Pedret, en espera d'una destinació adequada.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 28-12-2012 Pàgina 14

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/605924-la-dona-sota-la-pell-de-brau.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss